

1) 'Ελέγχω τὴν γεῦσιν ποτοῦ ἢ φαγητοῦ, δοκιμάζω 'Α-
στυπ. Νάξ. ('Απύρανθ. Φιλότης.)—Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δη-
μητρ.: Καλέ, 'ἰὰ φέρε νὰ γουστάρουμε μιὰ 'υχιά χερ'νουδάκι
(μιὰ 'υχιά = ὀλίγον, χερ'νουδάκι=χοιρινουδάκι) 'Απύρανθ.
Συνών. γ λ ω σ σ ι ά ζ ω 1, δ ο κ ι μ ά ζ ω, π ρ ο β ά ρ ω.

2) 'Ορέγομαι, ἐπιθυμῶ, ἀρέσκομαι εἰς τι κοιν.: Γουστάρω
πολὺ τὸ κρέας - τὸ ψάρι - τὰ χόρτα - τὸ κρασί κοιν. Μοῦ
γουστάρει τὸ φαῖ-τὸ κρασί-τὸ τυρὶ κοιν. Δὲ μοῦ γουστάρει
τίποτα κοιν. Δὲ γουστάρει τίποτα Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Τὰ ψά-
ρια πολὺ τὰ γουστάρω Εὐβ. (Κονίστρ.) 'Απὸ τὰ φρούτα
γουστάρω περ'σσότερο τὰ ροδάκινα Πελοπν. (Βλαχοκερ.)
Δὲ τὸ γουστάρω τὸ κρασί Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Δὲ τὸ γου-
στάρω αὐτὸ τὸ πρᾶμα Μέγαρ. Τέτοιους ἀνθρώπους δὲν τοὺς
γουστέρουν (τέτοιτοι ἄνθρωποι δὲν μοῦ ἀρέσουν) Εὐβ. (Βρύσ.)
Δὲ τότε 'ουστάρω (δὲν μοῦ ἀρέσει) Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Υπάρ-
χει ὅ,τι γουστάρει ἡ ψυχὴ σου 'Αθῆν. 'Α 'ουστάρης, κό-
πιασε Νάξ. (Φιλότης.) 'Ο κύριος, ἐπειδὴ εἶναι πλούσιος, νὰ
κάνῃ ὅ,τι τοῦ γουστάρει Π. Νιρβάν., 'Η ζωὴ τοῦ δρόμ.,
140. || Φρ. "Ετσι μοῦ γουστάρει (ἔτσι μοῦ ἀρέσει) σύνθηθ.
Κάνει ὅ,τι τοῦ γουστάρει σύνθηθ. Δὲ μ' γουστάρ' (δὲν μοῦ
ἀρέσει) Στερελλ. ('Υπάτ.) || 'Ασμ.

Νὰ πανδρεντῶ γουστάρησα, τὰ ἔξοδα φοοῦμαι,
γιατ' εἶν' οἱ ἀποχῆς κακέες, κ' ἐκεῖνο συλ-λοοῦμαι Κάσ.

3) Εὐχαριστοῦμαι, τέρπομαι, διασκεδάζω 'Αθῆν. Ζάκ.
Κεφαλλ. Κέρκ. Μῆλ. Παξ. Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακρναν.
'Υπάτ.)—Γ. Ξενόπ., Ν. 'Εστ. 15 (1934), 18—Λεξ. Πρω.
Δημητρ.: Πᾶμε ἀπόψε 'ς τὸν καραγκιόζη νὰ γουστάρουμε
'Αθῆν. Γουστάρω νὰ τσι βλέπω νὰ παίζουμε Κέρκ. Τρώω
τὸ φαῖ λίγο λίγο, γιὰ νὰ τὸ γουστάρω αὐτόθ. Κάβοσες 'Ανε-
ράιδες ἐγουστάρανε νὰ ἀνεβοῦνε κάθε μεσημέρι Ζάκ. Κά-
θομαι ἐπ'αὐτὸ καὶ γουστάρω μὲ τὰ παιδιὰ ποὺ παίζουμε
Μῆλ. Πάον 'ς τοῦ χορὸ νὰ γουστάρουν 'Υπάτ. Τ' αἰ-Θοδώρου
τὸ Σάββατο φέρουνε βέργες, κλήματα, τίς ἀνάβουνε καὶ
γουστάρουνε Κύνθ. 'Αρεδαῖτε νὰ γουστάρετε μιὰ δελφινάρα
ποὺ τρέχει μπροστὰ 'ς τὸ καῖκι 'Ερεικ. Δὲν τοῦ τό 'πα 'ς τ'
ἀλήθεια τοῦ παππάκη σου. "Ετσι γιὰ νὰ τὸν γουστάρω
(παππάκης=πατέρας) Γ. Ξενόπ., ἐνθ' ἄν.

γουστέβελος ἐπίθ. 'Ιθάκ. 'ουστέβελος Νάξ. ('Απύρανθ.)
'Εκ τοῦ 'Ιταλ. *gustevole*=εὐχάριστος εἰς τὴν γεῦσιν.

1) Εὐχάριστος, διασκεδαστικὸς 'Ιθάκ.: Εἶναι γουστέβελος
ἄνθρωπος· λέει τόσα πράματα νόστιμα. Συνών. γ ο υ σ τ ὶ ὁ ς.
2) Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὐς., τὸ ἀστεῖον, τὸ εὐτράπελον,
τὸ εὐχάριστον Νάξ. ('Απύρανθ.)

γουστέρα ἡ, σύνθηθ. γουδτέρα Πελοπν. ('Ανδρίτσ.
'Ανδρουσ. Κόκκιν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Μεσσην. Πυλ. Χατζ.)
γκουστέρα Α. Ρουμελ. (Σιναπλ.) Εὐβ. ('Αγία 'Ανν.) 'Ηπ.
('Αγναντ. Δωδών. Καταρρ. Πλάκ. Πλατανούσ. Πράμαντ.)
Θεσσ. (Βόλ. Μελιβ. Μοσχᾶτ. Πήλ. Πτελοπούλ. Φάρσαλ.)
Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πελοπν. (Βαλτεσιν.
Δυρράχ. Κόρινθ. Κυνουρ. Λακων. Νεάπ. Οἶν. Πιάν.) Στε-
ρελλ. (Αἰτωλ. 'Ακρναν. Εὐρυταν. Μαλεσ. Μύτικ. Φθιώτ.)—
Γ. Σουρῆ, Ρωμ. 310—Λεξ. Περίδ. Αἰν. Δημητρ. γκουδτέρα
Πελοπν. ('Αρκαδ.) γκουστιέρα Πελοπν. ('Ολυμπ. Μαντίν.)
γκουδτέρα Πελοπν. (Μαντίν.) γκουδτέρα Πελοπν. (Γορ-
τυν. Πιάν.) ἀγκουστέρα Εὐβ. ('Αγία 'Ανν. Αἰδηψ.) Θεσσ.
(Κακοπλεύρ. Σταγιάδ.) Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀγκ'στέρα Εὐβ.
(Στρόπον.) Θεσσ. ('Αλμυρ.) ἀγ'στέρα 'Αλόνν. Σκόπ. Στε-
ρελλ. ('Αμφ.) κουστέρα Β. 'Ηπ. ('Αργυρόκ. Δέλβιν. Δρό-
βιαν.) Μακεδ. (Σταυρ.) Πελοπν. (Μεσσην.) κ'στέρα Θεσσ.

(Καρδίτσ.) Θράκ. (Πύργ.) 'ουστέρα Θράκ. ('Αμόρ.) σκου-
τέρα Θεσσ. (Πήλ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) σκουντέρα Θεσσ.
(Μεσοχώρ. Μυρόφυλλ. Πολυνέρ. Τρίκκ.) Μακεδ. ('Αγιος
Νικόλ. Παρθεν.) Στερελλ. (Τριχων.) σκουντόρα Θεσσ.
(Πρόδρομ. Καρδίτσ.) φουστέρα Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)
φλουστέρα Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) μπουδτέρα Πελοπν.
(Βερεστ.) γκουστιέρα Μακεδ. ('Αρν.) γκλουστέρα Πελοπν.
('Αναβρ.) Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) γουστέρια Πελοπν.
(Σκορτσιν.) γκουστέρνα Θράκ. (Καβακλ. Μάλαρ.) γου-
στιέρα Μακεδ. (Χαλκιδ.) γαστέρα Σάμ. 'αστέρα Θράκ.
('Αδριανούπ. Σουφλ.) γκούστ'ρα 'Ηπ. (Παλάσ.) σκορτσέρα
Πελοπν. (Δίβρ. Κοντοβάζαιν.) γούστερας ὁ, 'Αντίπαξ. 'Ηπ.
Κέρκ. Μακεδ. (Καταφύγ.) Παξ. ἀγούστερας Κέρκ. (Κασσι-
όπ. Σιν.) γούστιρας Θεσσ. (Καλαμπάκ. Κακοπλεύρ. Φωτειν.)
Μακεδ. (Γήλοφ. Κατάκαλ. Τριφύλλ.) γούστερος Πελοπν.
(Γαργαλ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Πυλ.) γούστιρος Σκόπ. γού-
στιρους Μακεδ. (Δῖον) γκούστερας 'Ηπ. (Θεσπρωτ. Κού-
ρεντ. Μαργαρ.) Μακεδ. (Καταφύγ. Ριζώματ.) γκούδτερας
'Ηπ. ('Ιωάνν.) Μακεδ. (Βόιον) γκούστιρας (Βίτσ. 'Ιωάνν.
Κουκούλ.) Θεσσ. (Μαυρέλ. Σταγιάδ. Τσαρίτσ.) Μακεδ.
(Γήλοφ. Γρεβεν. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Κατάκαλ.
Κεφαλοχ. Κίτρ. Κοζ. Λόφ. Μοσχοπόταμ. Τρικοκκ. Τρι-
φύλλ.) γκούστ'ρας 'Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) γκούστερος
'Ηπ. (Αὐλότοπ. Πάργ. Σούλ.) Πελοπν. (Λακεδ.) γκούστα-
ρας 'Ηπ. ('Αρτοπ.) Μακεδ. (Σιάτ.) γκούστιρας Μακεδ.
(Βλάστ. 'Εράτυρ. Κοζ.) γκούσταρος Μακεδ. (Βόιον)
γκούσταρους 'Ηπ. (Κόνιτσ.) γκούδταρους Μακεδ. (Καστορ.)
γκούστιταρους Μακεδ. (Βλάστ.) γκούσαρας 'Ηπ. (Χιμάρ.)
γκούσ'ρας 'Ηπ. (Δρυμᾶδ. Χιμάρ.) γκούστιρας 'Ηπ. (Δερ-
βίτσ. Σούλ.) Θεσσ. (Κρούβρ. Σουκαμν.) γκούστιρους 'Ηπ.
('Αγναντ. Πλάκ. Πράμαντ.) γκούστιρας 'Ηπ. γκούδταρους
'Ηπ. (Μελιγγ.) φούστερας Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)
φούστερος Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) γούστερας 'Αντίπαξ.
'Ερεικ. Κέρκ. (Αὐχιόν. Καρουσ. Κασσιόπ. Περούλ. Ρόδ.)
'Οθων. Πάξ. βόστερας 'Αντίπαξ 'Ερεικ. Κέρκ. ('Αργυράδ.
Κάβ. Λευκίμμ. Σπαρτερ.) Μαθράκ. 'Οθων. Παξ.—Γ.Μαρ-
κορ., "Ορκος, 25 Κ. Θεοτόκ., Βιργ. Γεωργ. 64, 73—Λεξ.
Μπριγκ. μούστερας Κέρκ. (Σιναρᾶδ. Χλομ.) μπουδτερος
Πελοπν. (Βερεστ.) γουστερός Λεξ. Μπριγκ. γούστερος
Λεξ. Λεγρ. Μπριγκ. βοστερός Λεξ. Βάιγ. βόστερα ἡ, Κέρκ.
(Χλομ.) γνουστέρ' τό, 'Ηπ. (Αὐλότοπ. Μακεδ. (Ριζώματ.)
κουστέρ' 'Ηπ. (Δωδών.)

'Εκ τοῦ Σλαβ. *guster*=σαύρα. Βλ. G. Meyer, Neugr.
Stud. 2, 24. Παρὰ Σομ. καὶ ὁ τύπ. β ὁ σ τ ε ρ ο ς.

1) Τὸ ἐρπετὸν Σάυρα ἡ κοινὴ (*Lacerta communis*)
τῆς οἰκογ. τῶν Σαυριδῶν (*Sauridae*) σύνθηθ.: 'Σ τὸν τοῖχο
τοῦ κήπου εἶδα μιὰ γκουδτέρα καὶ μὲ φόβιδε Πελοπν.
('Αρκαδ.) 'Σ τὸ λόγγο μας εἶναι οὐλο γουστέρης Πελοπν.
(Γαργαλ.) 'Σ τὸ χωριό μου τὰ παιδιὰ κυνηγοῦνε πολὺ τίς
γκουδτιέρες Πελοπν. (Μαντίν.) Οἱ γουστέρης σκαρίζουνε
τώρα τὴν ἀνοιξή Πελοπν. (Παιδεμέν.) Τίς κουστέρης τσι
τρώει τοῦ φίδ' κὶ θρέφειτι Μακεδ. (Σταυρ.) 'Η γάττι μας
ἐπιασε μίνια γκουδτέρα κὶ τ'ν ἔφριρ 'ς τοῦ κριββάτ' μ' 'Ηπ.
(Πράμαντ.) Βγήκανε καὶ 'λιαζόντανε διατέρα οἱ μπουδτέ-
ρες Πελοπν. (Βερεστ.) Μιὰ ἄλλοτρη σκορτσέρα μπήκε 'ς τὸ
τράιστο καὶ μαγάρισε τὸ ψωμί (ἄλλοτρη=ἐλεεινὴ) Πελοπν.
(Δίβρ.) Δὲν ἔβλεπες πουθενὰ γῦρο οὔτε μιὰ γουστέρα νὰ
'λιάζεται πάνω σὲ βράχο 'ς τὸ γιὰλὸ Ν. 'Εστ. 21 (1937),
447. || Παροιμ. 'Ο φιδοφαγωμένος σκιάζεται κὶ ἀπὸ τῇ
γουστέρα (ὁ ἔχων ὑποστῇ τιμωρίαν ἢ βλάβην παρ' ἰσχυροῦ
τινος φοβεῖται καὶ τὸν ἀνίσχυρον) Πελοπν. (Τριφυλ.) | 'Ασμ.

